

sesberettigede energiafgift enten ved måling eller ved hjælp af fastsatte beregningsregler i loven og modregne denne mængde i den samlede mængde energi.

Tilsvarende foreslås at gælde for el til komfortkøling. Anvendes et anlæg således både til køling af lokaler af hensyn til personers komfort og til køling af lokaler, hvor kølingen af alene sker af hensyn til eksempelvis maskiner, og der ikke kan ske eller sker en fordeling af energiforbruget efter konkret måling, men alene måling af det samlede forbrug, kan der opnås godtgørelse for det samlede forbrug fratrukket en beregnet, efter i loven fastsatte beregningsregler, mængde elektricitet anvendt til komfortkøling.

Anvendes et anlæg eller flere anlæg på samme tid til køling af ét og samme lokale af komfortmæssige hensyn for personer og af hensyn til en eller flere maskiner, f.eks. en server i samme lokale, foretages der ikke en fordeling af den anvendte energi til køling. Den anvendte energi anses i disse tilfælde alene anvendt til komfortformål.

Fordelingen af forbruget af energi efter gas-, kul- og mineralolieafgiftsloven skal ske på basis af måling af den samlede mængde energi og den forbrugte mængde energi til procesformål.

I stedet for at basere fordelingen af energiforbruget mellem energi til ikke-proces formål og til procesformål ved måling, kan virksomhederne vælge at betale en afgift opgjort på basis af en standardafgift pr. m² pr. måned.

Det foreslås, at ændringerne træder i kraft den 1. januar 2010.

2.8. El til opvarmning af elværker, herunder transformerstationer mv.

2.8.1. Gældende ret

Med Vestre Landsrets dom fra den 15. december 2005 er det fastslået, at virksomheders eget forbrug af afgiftspligtig el i egne transformerstationer til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, f.eks. forbrug af el i elradiatorer, elvarmeblæsere og elvandvarmere, ikke er særskilt omfattet af elafgiftslovens § 8, stk. 2, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Dette indebærer, at der ikke skal betales fuld afgift efter elafgiftsloven af dette elforbrug. Dette gælder både elnetvirksomheders eget forbrug af el, og virksomheder, der svarer afgift, hvis virksomheden til eget forbrug fremstiller elektricitet.

2.8.2. Forslagets indhold

Vestre Landsret afsagde i 2005 ovennævnte dom i en sag vedrørende betaling af elafgift, kuldioxidafgift og særlig svovlafgift af el, der er anvendt til drift af el-

radiatorer, elvarmeblæsere og elvandvarmere i transformerstationsbygninger, der tilhører et elforsynings-selskab.

Vestre Landsret fastslog, at elselskabets eget forbrug af afgiftspligtig el i egne transformerstationer til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, f.eks. forbrug af el i elradiatorer, elvarmeblæsere og elvandvarmere, ikke er særskilt omfattet af elafgiftslovens § 8, stk. 2, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Dette indebærer, at der ikke skal betales fuld afgift efter elafgiftsloven af dette elforbrug.

Told- og skatteforvaltningen udsendte i 2007 en meddelelse om rækkevidden af dommen. Det fremgår heraf, at forbrug til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, der direkte knytter sig til driften af den afgiftspligtige virksomhed efter elafgiftsloven er omfattet af dommen. I det konkrete tilfælde vil det sige forbrug i virksomheder, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, jf. elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1 og stk. 2 (elnetvirksomheder og eltransmissionsvirksomheder, der driver bevillingspligtig virksomhed omfattet af § 19, § 20, stk. 2 eller § 21 a i lov om elforsyning).

Det fremgår endvidere af meddelelsen, at dommen også har betydning for forbrug af el til opvarmning mv. af administrationslokaler, lagerlokaler og værkstedsanlæg, der anvendes af den afgiftsregistrerede virksomhed til formål, der knytter sig direkte til den bevillingspligtige, afgiftsregistrerede virksomhed (ydelse i relation til net-/transmissionsvirksomhedens leverancer af el).

Efterfølgende er der rejst tvivl om, hvorvidt rækkevidden af Vestre Landsrets dom er videre end antaget i meddelelsen fra 2007. Det er gjort gældende, at dommen ikke kun omfatter elnetvirksomheders eget forbrug af el, men også må omfatte virksomheder, der er registreret i medfør af elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 2, og svarer afgift, hvis virksomheden til eget forbrug fremstiller elektricitet, da sådanne virksomheder også opgør den afgiftspligtige mængde el efter reglerne i elafgiftslovens § 8, stk. 2.

SKAT har bedt Kammeradvokaten om at vurdere rækkevidden af Landsrettens dom. Det er Kammeradvokatens opfattelse, at rækkevidden af Vestre Landsrets dom bør fortolkes videre end antaget i meddelelsen fra januar 2007.

Det foreslås at ændre elafgiftsloven, således, at virksomheders eget forbrug af afgiftspligtig el i egne transformerstationer m.v. til formål omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3, f.eks. forbrug af el i elradiatorer, elvarmeblæsere og elvandvarmere m.v., bliver omfattet af elafgiftslovens § 8, stk. 2, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde, hvilket indebærer, at der